

Europeisk arbetar- och fackföreningskonferens mot EU:s och Trojkans åtstramningspolitik

Svensk bulletin
nr 6, december 2013

PARIS
1-2 Mars 1994

Europeisk Arbetarkonferens

organiserad av en europeisk
förberedelsekommitté
med franska
Oberoende Arbetarpartiet (POI)

Som en uppföljning till den arbetar- och fackföreningskonferens mot EU:s och Trojkans åtstramningspolitik som hölls i Tarragona, Spanien i mars 2013, hålls en ny konferens i Paris, 1-2 mars 2014, på inbjudan från det franska Oberoende Arbetarpartiet (POI) – se Bulletin nr 5. Idén restes på ett massmöte i Paris, 28 september.

Konferensen pågår från **11.30 på lördag 1/3 till 13.30 på söndag 2/3**. Konferensavgift: **50 Euro** (för allmänna utgifter). Övernattning kan bokas via arrangörerna.

Anmäl deltagande via mejl (se baksidan), med uppgift om organisations-tillhörighet och önskemål om övernattning.

Massmöte i Paris, 28 september 2013

Delegater från 12 länder bildar förberedelsekommitté

En europeisk kommitté för att förbereda Pariskonferensen har bildats, bestående av fackliga och politiska representanter från Belgien, Danmark, Frankrike, Grekland, Irland, Italien, Portugal, Rumänien, Slovenien, Spanien, Storbritannien och Tyskland. Delegationer förbereds också från andra länder, bland annat från Sverige.

I ett bidrag från ordföranden för "organisationen för uttraderade arbetare" (ZID), som samlar invånare i Slovenien som efter Jugoslaviens sammanbrott fått status som "tillfälligt boende utlänningar", heter det bland annat: "2012-13 har ungefär 300 000 arbetare och boende i Slovenien rest sig mot den slovenska comprador-regeringen, vilket ledde till regeringens fall. I den direkta klasskamp som pågår sedan mer än 20 år har ZID vunnit segrar mot kapitalismens förstörelsepolitik. Vi känner väl vår styrka och betydelsen för samhället av vårt motstånd, men också betydelsen av det internationella samarbetet mellan arbetare och solidariteten."

Från Tyskland skriver man att "Vi är en del av socialdemokraternas och fackligt aktivas kamp inom SPD och fackföreningarna för ett Nej till SPD:s väg till en stor koalition. Vi kämpar i fackföreningarna mot fackledningarnas deltagande i 'alliansen för arbete' och till försvar av organisationernas oberoende, av arbetarnas rättigheter, av fackliga rättigheter och för demokrati. Vi kämpar emot fackledningens underkastelse under de ditkat på åtstramning, på konkurrensutsättning och på sänkning av arbetskraftskostnaden, som EU kräver. Fackliga och politiska representanter för denna kamp kommer att utgöra den tyska delegationen till Europakonferensen."

Fler bidrag presenteras på följande sidor.

Brittiskt postfack avlyste strejk mot privatisering av Royal Mail

Den 30 oktober avblåste ledningen för det brittiska postarbetarfacket CWU en nationell strejk som skulle ha äg rum 4 november. Det var en strejk som postarbetare över hela landet förberett efter det att den brittiska regeringen den 11 oktober meddelat att den brittiska posten Royal Mail skulle privatiseras.

Från början var det labourregeringarna Blair och Brown som förberedde en privatisering i enlighet med EU:s postdirektiv, men denna kom av sig i och med den finansiella krisen 2008. Toryregeringen återupptog dock privatiseringen och lade 2011 ett lagförslag. Postarbetarna hade under tiden utfört ett stort antal lokala aktioner samt uppmanat sin fackförbundsledning, TUC (brittiska LO) och labourpartiet att engagera sig i en nationell kamp mot privatiseringen.

”För att få en uppfattning om avståndstagandet mot privatiseringen räcker det att se till resultatet av den undersökning bland medlemmarna som CWU organiserade i juni i år. Postarbetarna var mycket tydliga: 96 procent sade nej. Men ledningen hävdade att resultatet inte var ett mandat utan bara en rådföring”, säger Mike Calvert medlem i labourpartiet och facklig ombudsman.

Postarbetarnas protester växte och CWU:s ledning kände sig tvingad att organisera en nationell strejk för bättre löner även om det i praktiken handlade om privatiseringen. Men för att genomföra den måste sedan Thatchers dagar facket organisera en omröstning bland medlemmarna. Fackförbundsledningen valde då att genomföra denna omröstning efter det att Royal Mail lagts ut för uppköp på Londonbörsen. I omröstningen var

en stor majoritet för en nationell strejk den 4 november – den första i så fall av sitt slag sedan 2009.

”Så snart resultatet hade getts till kända förklarade fackförbundsledningen att strejken inte handlade om privatiseringen av Royal Mail, som redan hade avslutats, utan om villkoren i det nya ramverket för privatiseringen”, säger Mike Calvert.

Trots dessa undanlidningar visade alla tecken på att strejken skulle bli massiv och det centrala kravet var nej till privatiseringen. Det var skälet till att ledningen för CWU avlyste strejken med hänvisning till att förhandlingar hade skett. Men denna ledningens manipulation har en vidare förklaring. Vid TUC-kongressen tidigare i år antogs en motion, som gav labour mandat att åternationalisera Royal Mail om det olyckligtvis skulle privatiseras av Cameronregeringen. Detta beslut bekräftades senare av labourpartiets konferens 2013.

”Mycket kan sägas om denna motion, men ett faktum är odiskutabelt: det tog endast fyra dagar efter labourkonferensen som partiledningen förklarade att en åternationalisering var helt uteslutet, och CWU ledningen använde därefter uttalandet för att förklara att kampen mot privatiseringen var därför omöjlig. Men detta har ytterligare stimulerat den tilltagande diskussionen som nu pågår inom labourpartiet och anknutna fackföreningar” säger Mike Calvert till *AIN:s Nyhetsbrev* i en intervju inför Europeiska arbetarkonferensen 1-2 mars i Paris.

Jan-Erik Gustafsson

Bidrag från Danmark

Vi har fått inbjudningsbrevet från Franska arbetarpartiet POI angående den Europeiska arbetarkonferensen mot EU som äger rum före valet till EU-parlamentet. Vi välkomnar och stöder initiativet. Försämringen av arbetares och ungdomars situation som beskrivs i inbjudan gäller också för Danmark. Mer än någonsin tidigare behöver vi enhet mellan löntagare och deras organisationer över Europas gränser på basis av arbetares oberoende och demokrati. Vi kan meddela er att ett fackligt nätverk för EU-kritiker och motståndare mot EU har i oktober bildats i vårt land. Vi kommer naturligtvis att informera initiativet och försöks samla stöd för det inom arbetarrörelsen inklusive nätverket. Vi ser fram emot att få veta mer om förberedelserna inför konferensen.

Per Sörensen, Bygg- och miljöfackets EU-kommitté,
Köpenhamn

Kim Bilfeldt, Bygg- och miljöfackets EU-kommitté
Anton Schou, Folkebevægelsen Nei till EU's
facklig kommitté. Ålborg

Bidrag från Irland

I min personliga kapacitet stöder jag konferensens principer. Vi har erfarenhet att situationen på Irland inte har förbättrats. Tvärtom har vi fått ännu en åtstramningsbudget med ytterligare 2,5 miljarder euro i nedskärningar vilket är den 8:e budgeten av sitt slag sedan 2008.

Irland skall tekniskt sett lämna Trojkans program nästa månad, med detta kommer inte att förändra den övergripande ekonomiska politiken och den väldiga offentliga och privata skuldsättningen har varken blivit löst på nationell eller EU-nivå.

Datum för konferensen kommer att bestämmas om jag kan medverka. Jag vill informera mina kamrater denna vecka och Folkrorelsen har ett antal möten som äger rum denna månad.

Manus Bree, facklig aktivist,
Folkrorelsen mot EU Irland (personlig kapacitet)

Spanska renhållningsarbetare stod emot uppsägningar och vann

Efter tretton dagars strejk med sitt lokala fack lyckades renhållnings- och trädgårdsarbetarna i Madrid förhindra att 1 134 arbetare sades upp och en lönesänkning på 40 procent. Uppgörelsen som gjorde slut på strejken som startades 5 november stöddes av en stor majoritet av de 6 000 arbetarna.

Resultatet av strejken ger mod och hopp till alla de som lider under regeringars åtstramningspolitik inom EU. Visserligen vann renhållnings- och trädgårdsarbetarna inte fullt ut. De var tvungna att acceptera att lönerna frystes under fem år, försämringar i förtidspensionssystem, bonusar, och övertidsarbete, men de fick ett masstivt stöd av Madridborna och strejken lyckades förhindra uppsägningar i det av Trojkan hårt drabbade Spanien.

Borgmästarrinnan i Madrid från regeringspartiet Parti Popular (PP) försökte krossa strejken genom att försöka splittra de anställda på det offentliga bolaget Tragsa att agera som strejkbrytare. Men borgmästarrinnan Botella lyckade bara samla ihop 200 av de 6 000 anställda, varav 110 var tillfälligt anställda.

Förlorare blev Madrids kommun som hade ett fullständigt stöd från regeringen Rajoy och PP. Förlorare blev även de spanska multinationella renhållningsbolagen inom sektorn som förväntade sig göra stora vinster genom uppsägningar och lönesänkning samt media som hetsade mot de strejkande och deras fackföreningar.

Pablo García Cano, fackföreningsaktivist för ett av det

stora nationella facken i Madrid CCOO säger: ”Vid ett tillfälle då den antifackliga attackerna från kapitalet och staten tilltar som aldrig förr visar den här strejken vägen viken av arbetarnas och fackföreningarnas enhet genom att de vägrar underordna sig åtstramningar som presenteras som ’oundvikliga’.

Men de strejkande och deras regionala fack fick inget som helst understöd från ledningarna av de nationella facken UGT och CCOO. Det kom inget som helst stöd från dessa ledningar för att trappa upp konflikten, inte ens att organisera oberoende information, eller samla finansiellt stöd till de strejkande eller uppmana till stöd från andra arbetare i Madrid och övriga Madridbor.

”Fackförbundsledningarnas deltagande i politiken för sociala pakter leder till att regeringen sitter kvar vid makten och att den kan gör de attacker och försämringar som EU kräver, som de s.k. reformer, i praktiken de försämringar i anställningstrygghet, arbetsrätt och pensioner de försöker genomföra nu. Denna politik isolerar kampen och splittrar motståndet. Det är dags att förena löntagarnas krafter för att stoppa angreppen och vända på situationen” säger Pablo García Cano som tillsammans med H-W Schuster är initiativtagare till arbetar- och fackföreningskonferensen i Paris som i sin tur är en uppföljning av konferensen i Tarragona våren 2013.

Jan-Erik Gustafsson

Stödet för Europakonferensen växer i Sverige

I bulletin nr 5 publicerades de namn som stöder inbjudan till och/eller uttalandet från Tarragona-konferensen. Vi publicerar här de namn som aktivt förnyat sitt stöd inför Paris-konferensen och de nya namn som tillkommit, varav flera även anmält intresse av att delta på konferensen.

Jan-Erik Gustafsson, f.d. styrelseledamot ST inom Universitet och Högskolor; **Marcus Carlstedt**, fackligt aktiv lärare, LR-Stockholm; **Gösta Torstensson**, Nej till EU:s fackliga nätverk; **Daniel Nordström**, medlem SSU och Livs, Stockholm; **Filip Tedelund**, medlem SSU och Livs, Stockholm; **Nima Djohari-Taimouri**, medlem SSU och SEKO, Stockholm; **Jonas Wallin**, förbundsordförande Svenska Elektrikerförbundet; **Kenneth Grampe**, lokalombudsman Transport Avd 46; **Abbas Mansouran**, arbetaraktivist, Stockholm; **Eva Jonson**, medlem LSR, Stockholm; **Jan-Erik Lindblom**, (v):s facklig/politiska grupp, Sundsvall; **Martina Berggren**, f.d. distriktsordf. SSU Jönköping; **Arijan Kan**, Riksdagskandidat (v) **Peter Lilja**, **Christel Niby**, **Jan Åhman**, **Sten-Erik Johansson**, **Dan Kotka**, **Masood Punjabi**, **Mikael Nyberg** (samtliga Nej till EU:s fackliga nätverk).

Nej till EU:s fackliga nätverk har skrivit ett bidrag på engelska som publiceras på nästa sida i en något förkortad version.

Bidrag till Europakonferensen från Nej till EU:s Fackliga Nätverk

The Swedish alliance government of four bourgeois parties is facing a credibility crisis – problems and challenges before the upcoming elections to the European parliament in May and the Swedish Parliament in September. Recently the Pisa investigation did show that the level of quality of education at primary and high schools levels have gradually fallen the last two decades. Sweden now scored a position of 38, which is embarrassing for both alliance and social democrat governments in the last decades. It was the alliance parties that already during their reign in the beginning of the 1990s initiated the so called free school system, it was further promoted by social democrat governments at the first half of the 2000 decade. With the present alliance government in power since 2006 it has been more or less fundamentalist in promoting liberalisation and competitiveness of the entire educational system. Thus since 2006 risk capital companies have mushroomed in Swedish municipalities, especially in the bigger urban areas, paid by citizens tax money per number of pupils they engage, and even using loopholes in the legislation to avoid paying tax by placing the profits in various tax havens.

It is no wonder for critics that this system would give rise to segregation, class differences and a general degradation of the school system. In the last year all these shortages have come up to surface and sensitised the general public and promoted a critical discussion. For instance this autumn one of this school concerns, JB Education, went broke leaving the pupils at the street and made the government to pay the salary guarantees to the jobless teachers.

The government did not stop with the free school system at lower levels. In full summer period it sent out a legislative proposal asking universities to convert themselves into private foundations before the election in September next year. This initiative is fully in line with EU policy, discussed in the European Council, to promote competitiveness and increase freedom from state regulation at university level. (...)

The government also has other problems. The Council of Europe committee of social rights (not an EU institution) has recently after an appeal by the Swedish national trade unions LO and TCO declared that Sweden breaks the Council of Europe's social statute. In addition to the disrespect of the right to take strike actions and the right to trade union negotiations the Committee said that Sweden does not apply migration workers the same equal rights as Swedish workers. And earlier in spring 2013 the ILO said that Sweden must change its legislation so it respect the fundamental conventions trade union rights to organize and negotiate.

“The government must now repeal the Laval legislation. Both ILO and the Council of Europe Committee of social rights very strongly condemn the government politics in this area. Both shows that trade union rights must

be stronger than the free market and that people should not be utilized”, says the president of the Construction Workers Union Johan Lindholm to the union paper Byggnadsarbetaren. But still the government refuses to change the Laval law. The Laval law was adopted by the Swedish parliament as a consequence of the anti-union judgment in the EU Court of Justice in 2008, which constraints trade union actions regarding wage and working condition dumping's.

The increasing credibility problems for the alliance government and a general disappointment from the public has radicalized at least in words the leaderships of the social democrats and LO. In November they presented a ten point program for the rules of order in the Swedish labour market. Among the points you will find: to repeal the Laval law; to forbid hired in workers for permanent jobs; to request collective bargain agreements in public procurements; that Swedish collective agreements should be applied to everybody working in Sweden; and concurrence neutral conditions in the transport sector as wells as to rule out the present misconduct of cabotage. These are claims, which many of the branch trade unions have asked for since long ago.

The leader of the social democrats Stefan Löfvén even said at the press conference: *“We will withdraw the Lex Laval, when we are in power. For us the European parliament election campaign to a great extent will deal with the conditions on the labour market”*. The president of LO Karl-Petter Thorwaldsson called the ten point program the strongest trade union message in many years. A representative of the Confederation of Swedish Enterprise (Svenskt Näringsliv) immediately commented that if the proposals should be adopted they would dramatically change the game of the rules in the labour market. (...)

It is necessary for trade unions and activists to regularly meet and share information and discuss the many fights against the austerity politics that now are taking place in Europe. Gradually more and more people in our countries realize that the present economic system and the EU will not give people better lives but more and more hardships. Information sharing at European level is a must to for peoples to open up for the ways to fight for a free union of sovereign nations.

The Swedish trade union network of the Peoples Movement against EU will be represented at the European Workers conference in Paris.

Jan-Erik Gustafsson, and members of the trade union network of the Peoples Movement against the EU

Kontakt: Jan-Erik Gustafsson janerik@bahnhofbredband.se tel. 08 752 85 50
 Marcus Carlstedt emce@me.com tel. 076 129 20 53